

جمال شورهجه (فیلمساز) ابوالقاسم طالبی(فیلمساز) محمد کاسبی (بازیگر) رسول ملاقلی پور(فیلمساز)

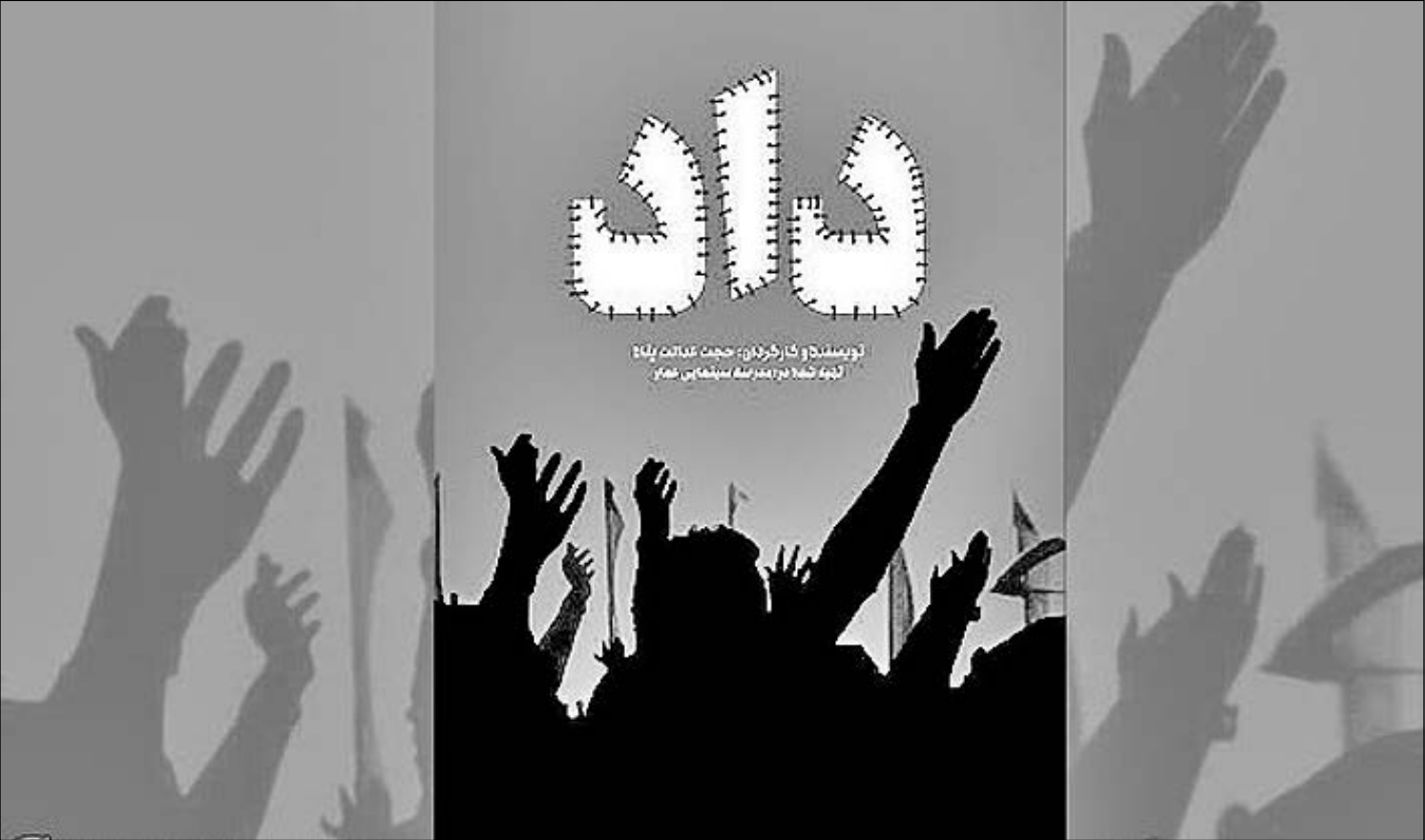
شهریار بحرانی (فیلمساز) پرویز شیخ‌طادی (فیلمساز) داود میرباقری (فیلمساز) حسین یاری(بازیگر) پروانه معصومی (بازیگر) مهدی ققیه (بازیگر)

ابراهیم حاتم‌ی کیا(فیلمساز) سلحشور (فیلمساز) هادی محمدیان(بونا نما) مجید مجیدی (فیلمساز) شهید آوینی (فیلمساز) جواد اردکانی (فیلمساز)

گفت‌وگو با حجت‌الله عدالت‌پناه، کارگردان مستند «داد»

دادخواهی ما متوقف نخواهد شد

■ آرش فهیم

و مسائل آن برای من هم مسئله است در «داد» این حقیقت را مطرح کردم که برخورد امنیتی با اعتراضات صنفی، خودش عامل ایجاد نامتی است. چون معتقدیم که مردم، پشتوانه اصلی امنیت جامعه هستند.اما وقتی به جای پرداختن به مشکلات مردم، با آن‌ها برخورد می‌کنید، فقط صورت مسئله پاک می‌شود، اما در درازمدت به مسائل امنیتی تبدیل خواهد شد.

آنچه در فیلم شما جالب است اینکه نشان می‌دهد برخلاف آنچه از سوی معاندین نظام تبلیغ می‌شود، کارگرهایی که در اعتراض‌های صنفی شرکت می‌کنند، به شدت طرفدار نظام هستند.
بله، واقعا همین طور است! کارگرها

«ویلایی‌ها» به عنوان فیلم اول یک

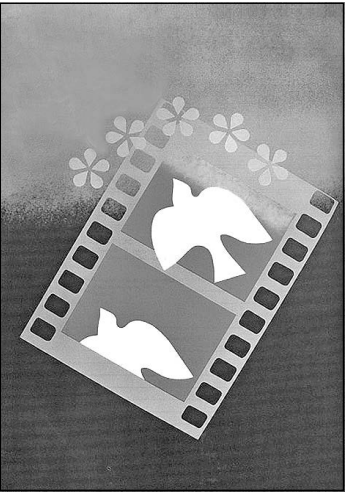
کارگردان، کار بدی از آپ در نیامده است. منیره قیودی در فیلم اول خود تلاش کرده تا از زاویهای تازه به جنگ تحمیلی بپردازد. فیلمی زنانه، درباره موضوعی مردانه که روایت آن براساس واقعیات شکل گرفته است؛ اردوگاهی در حاشیه مناطق جنگی که هیچ مردی در آن حضور ندارد و محل اسکان همسران رزمندگان و فرماندهان دفاع مقدس است، بهترین بستر برای نمایش جنگ از نگاه و با احساسات زنانه است. شاید کمی کلیشه‌ای به نظر برسد، اما حقیقتی است که باید دائم تکرار کرد؛ شیوه نقشی‌افرینی زنان در جنگ هشت ساله، یک الگوی کم نظیر و متعالی از حضور زن در عرصه مبارزه اجتماعی و فرهنگی است. اما کمتر فیلمی به این لایه مغفول اما مهم در فضا صرف قرآنی جمع است؛و این همه از تاریخ معاصر ایران توجه کرده است.

فیلم «ویلایی‌ها» جنگ را در آینه نگاه گروهی از زنان در سننین و حتی طیف‌های مختلف بازتاب داده است، زن، مصداق و مظهر زندگی و زایندگی است و جنگ، تجلی مرگ. اما در هم آمیختن

بررسی تعامل دین با هنر هفتم- بخش دوم

زمینه‌های جلوه‌بخشی تصویری آیات وحی

■ محمدرضا محقق

لازم است و آن هم به قدر کلیات در رسیدن به هر مرتبت بنابر مرتبتی که سازنده اثر ساختار آن حاظر توجه و اهمیت است، نوع شکل‌گیری محصول نهایی است که بر اساس مؤلفه‌های از پیش پرداخته شده پدید می‌آید. باز می‌تواند، ریاضیاتی که باید در امتداد این مسیر مدنظر سازنده باشد البته ماحصل یک سلوک است، یک آذوقه فکری و عملی. سلوک سازنده سینما در مسیر شناخت و درک درست و استاندارد از فرم و توفیق او به لمس تجربه امر قدسی و برگزین راهی در خور و متناسب برای عبور از سنتگلاخ ظاهرهای ظاهری و باطنی تکلیبی و کادر و گویهر بی‌دلیل و جوهر اصیل و ژرف و اثرگذار و هنر ناب و تصویر خالص.

رسیدن به مرتبتی که پشتوانه انسان هنرمند را در حوزه قیران و انمه اظهار(ع) به بازتابندگی هنری و سینما ورزی معرفتی و دینی نائل‌کنند از جمله لطیف‌ترین آفرینندگی‌های بشری و شریف‌ترین ادراکات و خلاقیت‌های هستی است. ساختار و ساختار در داستان‌های قرآنی در گذر از مضامین که اصلی‌ترین وجوه هستی‌شناسانه آن‌هاست و به معرفت و اندیشه و حکمت و تنبیه منتج می‌شود، منشأ از ادبیت متن گرفته است. به تبع اعجاز قرآن، قصص قرآن نیز بر آیند فرآیند ادبیت متن است و شگرفی و سترگی و زیبایی و جمال و جلالتی که در متن وحی، سرشاری کلمات را به زیبایی آنداد و هنر بیان در برگرفته است و به بار نشانده.

قصه‌های قرآنی فراتر از قید و بندهای تصویرگری است و اساساً تجسم به عنوان نازل‌ترین وجه تصور و پایین‌ترین سطح تفکر، راهی به متن و بطن کلام وحی ندارد. قرآن

مستند «داد» فیلمی تکان دهنده درباره مسائل کارگری است. این فیلم علی‌رغم فشارهای دولت اما در جریان اکران‌های مردمی جشنواره عمار، در برخی محافل دانشگاهی اسکان نمایش یافته است. حجت‌الله عدالت‌پناه، کارگردان مستند است. وی دارای تحصیلات کارشناسی پرستاری است و در دوره عالی فیلمسازی موسسه سوره، دوره عالی هنر اسلامی حوزه هنری و دوره‌های آموزش مستندسازی، فیلمسازی را آموخته است. عدالت‌پناه، فعالیت حرفه‌ای خود در عرصه مستند را از سال ۹۰ شروع کرد و مستندهایی در زمینه تاریخ انقلاب، شهدای هسته‌ای، مسائل اجتماعی و ... ساخته است. گفت‌وگوی ما با کارگردان مستند جنجالی «داد» را می‌خوانید:

– از نمایش مستند «داد» چه خبر؟

فیلم ما توسط اکران‌های مردمی جشنواره عمار در حال اکران است. اما

متأسفانه گاهی مسئولان مانع نمایش این فیلم در دانشگاه سبزوار مانع نمایش این فیلم شده‌اند. در جاهای دیگر نیز چنین برخوردهی با این فیلم شده است. به طور کلی، مسئولان دولتی خیلی روی خوشی به «داد» نشان نمی‌دهند.

– شاید دلیل مخالفت‌ها به خاطر جهت‌گیری سیاسی فیلم باشد.

اتفاقا فیلم ما اصلا سیاسی نیست و هیچ جهت‌گیری سیاسی هم در آن دیده نمی‌شود و صرفاً یک فیلم عدالتخواهانه است. اما متأسفانه برخی از مسئولان دولتی، طاققت نقد ندارند و در اکران آن سنگ‌اندازی می‌کنند.

– فکر می‌کنید دلیل اصلی عدم تحمیل این فیلم از سوی برخی از دولتمردان چیست؟

متأسفانه دیدگاه برخی از مسئولان دولتی مانع گشت و منقبض است. آن‌ها بدون اینکه حتی فیلم را ببینند و از اصل ماجرا اطلاع دقیقی پیدا کنند، صرفاً براساس شنیده‌ها، با آن مخالف می‌کنند. آن‌ها شاعر آزادی بیان و نقد منصفانه می‌دهند اما به عمل به گونه دیگری رفتار می‌کنند. برخی دبلیسگی خاصی به میزهای مدیریتی خود

اصلیت حقیقت قرآن در کنار ذات و ماهیت سایر قالب‌ها، خاصه سینما، چه موقعیتی را بر می‌سازد؟ و اینکه تا چه حد می‌توان وفاداری به اصل و متن روایت قرآنی را بی‌کم و کاست، فدای ارزش‌های داستانی و بصری سینمایی کرد و به نتیجه دل خوش بود و اعتماد نمود؟

تکنه دیگر تفاوت مدیوم و قالب است.

اینکه مفاهیم قرآنی براساس «وحی» منزل، در قالبی قرار گرفته‌اند که گویایی و رسانایی و انطباق‌های هارمونیک و ... را دارا باشد و آن «کلام» وحی است.در حالی که داستان، سینما، تئاتر، موسیقی و... هر یک ذاتیات و ماهیات خاص خود را دارند و چه بسا هر کلامی را نتوان در وجه مطلوب و درست و به جا و متناسبش، در قالب‌های دیگر هم بازآفرید و به مخاطب عرضه نمود و نتیجه درخور گرفت.

تجربه‌های قرآنی ما در حوزه تصویر، خاصه سینما چه خطرات و چه دستاوردهایی

برایمان به ارمغان داشته است؟ آیا این «تجربه»‌ها صرفاً ماهیتی لجبستیکی دارد و از متن و بطن و هویت تهی است؟

آنچه به عنوان تجربه امر قدسی قرآن در حافظه سینمایی ما وجو دارد کمابیش قابل دفاع نیست. این نتیجه و خروجی حاصل کلام خذل و نارسایی‌ها و از ناحیه کلام سوءتفاهم‌ها و استنباط‌های ناورا است؟محصولات تصویری ما در حوزه قرآن ای مصومین در زمینه‌ها و شاخه‌های مختلف و متنوعش کمتر قابل دفاع است و بیشتر، نشانگر حوزه‌های خوسته و ناخوسته فکری و عملیاتی و اجرایی در این حوزه‌هاست این وضعیت، یکی در عدم فهم درست ویژگی‌های و خاصیت‌ها و اساساً ذات و ماهیت کلام وحی است.

واقعیت و حقیقت آن است که اصل متن وحی قابل انطباق و جاری شدن در هر قالب و ساختاری نیست و اساساً تصویر و خاصه سینما از محدودیت‌های فراوانی آن هم در یک قالب خاص با ویژگی‌ها و مختصات خاص‌تر برخوردار است که نمی‌توان از او هسر توقعی را داشت. فی‌الواقع تعبیر سینمای اسلامی یا سینمای قرآنی بیش از آن که از دقت و توجه و تمرکز بر آیند، حاصل بی‌اطلاعی، بدفهمی و سطح معریف و تحریف و پایین فهم فکری و سواد بصری گوینده است.

نمی‌توان برای سینما و سینما و قرآن، شباهت ظرف و ظرفیتی قائل شد و این گونه پنداشت که بی‌توجه به واقعیت مختصات و ویژگی‌های هر یک از سینما و قرآن، می‌توان کلام وحی و مفاهیم و معارف آن را با هر شرایطی و به هر نحو دلخواه و مورد نظر، در ظرف سینما یا ادبیات تئاتر ریخت و از آن بهره جست و محصولاتتی مفید به معنای درست کلمه ارائه کرد.

شاهد مثال این موقعیت، انبوه محصولاتتی است که تحت عنوان و ذیل تعبیر سینمای

نگاهی به فیلم ویلایی‌ها

خرم‌شهر

■ مهدی امیدی

یک زن در مقام کارگردان و زنانه بودن فضای درام اما مسیر روایت فیلم از افراط و اغراق در سانتیمانتالیسم در امان مانده است. این در حالی است که فیلم استعداد

شبکه‌های اجتماعی و کنش‌های ارتباطی

حتماً برای شما هم پیش آمده که با خبر یا پیامی در شبکه‌های اجتماعی مواجه شوید که با نگاهی سریع به دو یا سه جمله نخست، متوجه جعلی بودن خبر یا غیرواقعی بودن آن پیام شوید. گاهی هم با حسرت از اینکه چرا سواد رسانه‌ای آن دوست یا برخی از کاربران این شبکه‌ها کمی بیشتر از این نیست، کار دیگری از دستانتان بر نیآید و لاجرم- از روی رودرواییستی- لایکی هم

چهروری در فرانسسه، هر یک از دو حزب راه یافته به دور دوم یعنی راست افراطی (به رهبری مارین لوپن) و حزب میانه رو (به نمایندگی انمولن ماکرون) هم در شکل پیام یعنی هم در سطح ادبیات و ساختار زبانی شعرهای انتخاباتی و هم در شیوه ارسال و پویشش از یک گزینش‌های خود را دارند که اگر چه آن در مضمون شعار و پیام سیاسی- اقتصادی خود، تجانس و مشابهت‌هایی هم با دیگری داشته باشد- با این حال- دقت در نوع زبان و بافت ادبیات بکار رفته در آن، به روشنی

و مخاطب یا دریافت‌کننده آن است. در این نظریه مخاطب‌برام، و مطیع شده پیام یا برعکس بی‌تفاوت و منفعل در برابر آن نیست، بلکه کنش ارتباطی او، کنشی فرهنگ ارتباطی افراد و نهادهای جامعه است که در نهایت به چنین شبکه‌هایی اجازه می‌دهد که از آن به عنوان ابزاری در جهت تقلیل آگاهی و تحریف حقیقت یا در جهت رشد آگاهی و افزایش سواد رسانه‌ای جامعه مخاطب استفاده شود. نظریه کنش‌های ارتباطی در حوزه عمومی (معروف به نظریه هابرماس)، نظریه‌ای در رسانه است که مبین ارتباط میان نهادهای تولید (ارسال)‌کننده پیام برای شمال در انتخابات ریاست

عیب و هنرش نهفته باشد»
فرزاد میرحمیدی